

Előfizetési díj:
Pesti vagy Pénzügyi híradó:
egyenlőre 5 frt, félre 2 frt 50 kr.
egyed 1 frt 25 kr.
Egyes szám 10 kr.
Megjelenik minden szombaton.

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:
Egy öt hasábos pelit sor egyszeri
megjelenésért 6 kr., 3-szori 5 kr.,
10-szeri 4 kr. Uzeleddf. — Minden
hirdetés után 30 kr. bélyegdíj
fizetendő. A nyilatkozat 1 pelit sora 10 kr.
A hirdelési díj előre fizetendő.

SZERKESZTŐI IRODA:
Ó-pósta-utca 16-ik szám.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városház épületben, Lill János úr a budai külvárosban,
Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

KIADÓ HIVATAL:
János-utca 8-ik szám.

Sorakozunk!

II.
Nem szabad elejteni az erkölcsileg annyira megszilárdult állást épen akkor, midőn az elmúlt két évtized alatt előállott fejlemények a függetlenségi párt elveit s mindazt, a mit állhatatosan hangoztatott, kézzelfoghatólag igazolják. Azt mondtuk, hogy az, a mit 1867-ben nyertünk, nem igazi alkotmányosság; nem érzi-e, de sőt nem vállalja-e ezt már mai napság minden ember, aki öt ép érzékkel bír? Azt állítottuk, hogy a közös hadsereg fenntartása mellett alkotmányunk, nemzeti szabadságunk fölött Damokles kardja függ; azt felelték rá az 1867-iki kiegyezés elszakított emberei, hogy elmentek azok az idők, melyekben Ausztriától vagy az udvartól félni kellett szabadságunkat; de most végre ennyi hasonló eset után a Janszky-ügy felnyitotta az emberek szemét, az ország népének minden rétegein végig ezikázott a világságosság s nyilatkozatokat hallottunk egyes emberektől és testületektől, melyek semmi kétséget nem hagynak fű az iránt, hogy a nemzeti hadsereg szükségességéről meg van győződve lelke melyében minden ember e hazában. — Azt mondtuk, hogy az a kültekezés, melyely államháztartásunk berendezettét, az a teher, melyet 1867-ben az ország elvállalt, nem a mi erőszaktól való s a közös vámtérletben lehetetlen az ország anyagi gyarapodása. Volt e valaha állítás esztanósabban bebizonyítva a bekövetkezett fejlemények által? A pénzügyi bukás szélen állunk. Az ipar nem bír hazánkban lábrakapni. De az a tönk, melynek közelében senkise nem kételkedik, nemcsak pénzügyi, hanem politikai bukás egyszerszerű, általa el van ítélve az egész közönségi rendszer és azon belügyi politika, mely 1867. óta követettett. Szomorú, de teljes elégtételt fog általa kapni a függetlenségi párt. Régi dolog, hogy jó pénzügyi állapot csak jó politika mellett lehetséges; nyomor-ról-nyomra s számokban kifejezve ki lehet mutatni, miként késztette az 1867-iki kiegyezés, a köztisztviselői rendszer, a közös vámtérlet és a központosítási rendszer képtelen erőfeszítésre, az adóknak minden mértékén túl fokozására a magyar államot, eredmény nélkül utóvégre is, mert nem kerülheti ki többé a katasztrófát. Pénzügyi tekintetben odajuttatták ezt a nemzetet, mely telítve van pezsgő életerővel, hol a magával jól tehetetlen hanyatló török birodalom áll. És ha a pénzügyi bukással elvesztjük Európát előtt hiteltünkét, de nemcsak hiteltünkét hanem vele együtt, azt a becsületet is, melyet egy ezredévi szenvedéssel magunknak kiérdemeltünk; ha ennek árán visszaállítjuk is talán ideig-óráig a pénzügyi egyensúlyt; akkor is azon bizonyosság előtt fogunk állni, hogy a

fenálló rendszer mellett rövid egy-két évtized alatt ismét ott leszünk, a hol most vagyunk. Békesség volt, nem volt háború husz év óta, az európai államok sorban virágzó állapotba hozták pénzügyeiket, leszállítják az adókat, mi a bankröthöz kitévedünk. Kell-e több bizonyíték arra nézve, hogy teljesen el volt vetve az egész állami rendelkezés, mely 1867-ben létrejött. Gyűlöletéről ismerjétek meg a fát A pénzügyi helyzet által el van ítélve az ország, az a politika, mely ellen a függetlenségi és 48-as párt küzd; a párt szomorú, de teljes győzelmet aratott a bizonyítás terén. Ily körülmények közt hagyunk föl a küzdelemmel? Ezt tennünk semmi szín alatt nem szabad, ez súlyos mulasztása volna nagy hazafini kötelességnek. A függetlenségi párt magára vállalta megmutatni a világnak, bent is kint is az ország határain, hogy a magyar nemzet sohasem fog lemondani arról, hogy független legyen, sohasem fog belenyugodni abba, hogy az osztrák tartománya legyen. A mit magunkra vállaltunk, teljesítsük, álljuk meg helyünket emberül. Tartsuk fenn a pártot, mely a magyar független államiség elvét s eszméjét képviseli, de tartsuk fen úgy, mint tekintélyes parlamenti pártot és nem mint egy habár tán rokonszenvre és tiszteletre érdemes, de a gyakorlati életben számot nem tevő csoportot. A függetlenségi párt összeszűgödését oda fogná magyarázni a világ, hogy a magyar nemzet utóvégre is kezdé ezer éves múltját feledni, földjé az, mit legsanyarubb korszakában is történelmének, török-tatár, labancz által marezangolva soha föl nem adott, azt t. i. hogy szabad, független államot alkossion itt a hármaz bérc és négy folyó területén. Mi kell hozzá? Az, hogy a következő választásoknál fejtjük ki a lehető legnagyobb tevékenységet. Nagyobbat mint minden eddigi alkalomnál, mert a kormány és pártja az országos pénzügyi helyzet súlyosodásával mind inkább inogni érzi a földet talpa alatt s azt valószínűleg több pénzt, több erőszakoskodást fog alkalmazni, hogy állását megtarthassa. Már is oly eljárás követett a választók összehívásánál, hogy ezzel minden e téren eddig viselt dolgait föllumta. Kétszerezett buzgalommal tegyék mozgásba a korteskedésnek minden tisztesség eszközeit. Pénzzel — ebben mi a kormánytól nem versenyezhetünk. Tudjuk, hogy a kormánytól az utolsó választások alkalmával óriási összegeket költött el, melyeket plébánároktól, káptalanokból, magnásoktól, tiszteletberekeltől és Isten tudja mily más forrásokból is összeszedett; még a mérsékelt ellenzék is több száz ezerrel rendelkezett. Ezzel szemben örök dicső-

sége marad az a függetlenségi pártnak, hogy az országos végrehajtó bizottságunk mindössze 7000, mond tizezer forint volt pénztárában, midőn 1884-ben a választásokhoz fogott, s ebből is körülbelül ezer forintot tartott fenn, hogy az egybegyűllendő országgyűlési függetlenségi pártnak legyen mivel fedezni mindennapi kiadásait. Krisztus trunk ama tényre jut az ember eszébe, hogy öt kosár hallal, és öt kosár kenyérral vendégelte meg a lakoságot. De igen nagy fontosságu ama tény is, melyet pedig nem vonhat és nem is vol kétségbe senki, hogy t. i. ott is, a hol pénz volt alkalmazva, hasonlíthatlanul kevesebb kellett a függetlenségi, mint a többi pártok részéről. Lehet-e ezután kétségre vonni, hogy a függetlenségi párt elvei hozzá vannak növe a nép legegyszerűbb fiainak is szívéhez; lehet-e kétségre vonni, hogy lehet a népre hatni más eszközzel is, nemcsak pénzzel és hivatalos nyomással? Ha ezekre a tényekre bizske lehet a függetlenségi és 48-as párt, nagy kötelesség is láramlik rá belőle; lehetséges előmozdíta a függetlenségi párt ügyét csak akarni kell, csak nem kell sajnálni munkát és fáradságot. A nép fölvilágosítása, a kapacitálás volt és marad a mi legfőbb korteszűközünk, hivatkozás az embernek jobbik felére, nemesebb érzelmére, az ember és polgár méltóságára, a szabadság szeretetére, a hazaszeretetre. Meg van ezeknek csirája a legsivárabb kedélyekben is, meg van ezekhez a fogékonyaság az élet gondjai által elgyötört s a szellemiség világából csak kevés fogalmakkal bíró emberekben is. Nem csak kenyérral él az ember. Ne kíméljük a szót a polgártársak fölvilágosítására, a nemesebb érzelmek ébrentartására; mint a bibliai vető embernél, némely mag a kősziklára hull, de hull a jó földbe is, és kikél; sokszor tapasztalhattuk, kik a nép közt forgunk, hogy sok elmegy ugyan föle mellett nyomtalanul, de sokszor megragadja az egyszerű ember figyelmét egy szó, mely örökre bevési magát emlékezetébe s oly erős meggyőződésévé tömörül, hogy nem képes többé kitépni lelkéből semmiféle hatalom Ervekben, melyeket a dolog mostani rendje ellen, a mostani kormány sáfarkozása ellen felhozni lehet, ugyancsak nincs hiány. De hát a nép annyira hozzá van már szokva ahhoz, hogy súlyosabbakká valának a közállapotok, hogy hiteltlenül fogadja ha neki valaki jobbat helyez kifizetésbe, valódi fatalizmussal kezd a nép viselni a maga igáját, s ez egyik legfőbb oka a kormánytól sikereinek. Meg kell törni a fatalizmust, ki kell mutatni, hogy azok az óriási terhek, melyek a nép vállait nyomják, nem szükségesek, hanem csak az uralkodó rossz rendszer, a közönségi rendszer s a rossz kormányzás folyományai; Felkay Benézére gondolok, aki a petroleumos lámpát rádöntötte s még jó képet kellett csinálnom hozzá, pedig majd megpukkadtam mérgemben. Héj, ha tudtam volna, hogy Préda Gizellát veszi el s nem téged, ki is fizettet volna akkor aprópénzzel. — Édes jó anyáskám, — szolt ismét esdekelve a leánya, — tegye meg a kedvemért, ne menjünk ma el a bálba. Nekem ugye mulatság. — No, talán nekem az? Hát nem érted teszem? Ott ülni egész áldott este, beszélgetni a többi asszonnyal, azzal az ostoba Würlfelnével, mosolyogni Killeynére, kit utálok, látni azt a sok hitvány embert, akiket mind gyűlölök, mert mind udvarlód volt, de mind mást vett el, látni, hogy a lánypajtásaid már mind asszonyok, az a liba Fruzsina, kinél a cipődnék több esze van a hosszú foga Sarolta, kinél a nagyanyám betven éves korában is szőbb volt, — s csak te nem kapsz férjet, aki szemrefőre akármelyik mostaninál különb vagy, akit a lap mindíg mint bálkirálynőt emleget. En nem tudom, mi lehet az oka, az embereknek nincs szemük vagy nincs izlésük, — mert hisz azt más nem tudja rajtnak kívül, hogy csak színelg vagyunk jómódnak, ahányszor vendégünk volt, te-rementtem olyan uszonát, hogy híret vihették az egész városban. — Ne menjünk ma bálba, édes jó anyám; kérte újra a leánya és szemei újra megteltek könnyvel. — Te, te meg vagy háborodva, leány, — mi ütött hozzád? — S a jó asszonyság összecsapta kezét fölháborodásában. Emília nem akar a mai bálba eljöni, mikor már minden költség megtéve rá, — ha még oly áldozatok

kat egy kis dorgatórumban részesítette azokat, a kik az egyes albizottságok s választmányok ülésében nem szoktak résztvenni. Úgy mond, szükségesnek látja a bizottsági tagok figyelmét fölhívni ama viszás körülményre, mely abban leledzik, hogy az albizottsági s a választmányi gyűlésekre igen gyéren jönnek össze a bizottsági tagok, ez pedig nagy hiba; mert az önkormányzati életben a szabizottságok s az egyes választmányok nagy jelentőséggel bírnak, így szólván mozgató elemét képezik a közigazgatásnak. A közöny, melyet a bizottsági tagok többsége tanúsít, jobban árt a köztűgynek, mint száz ellenség. Azt hiszik a bizottsági tagok, hogy majd elintézik a tisztviselők is a fölmerülő ügyeket, ez azonban nem helyes, mert szükséges a bizottsági tagok hozzájárulása is; a bizottsági tagoknak ellenőrizni kell a tisztviselők működését. Ezentúl legyenek hát szivesek több érdeklődést tanúsítani s elvállalt kötelezettségeiknek pontosabban megfelelni. A főispán szavainak elhangzása után következett a napirend. Olvastatott az alispán évnegyedes jelentése, melyszerint a múlt évnegyedben a gazdasági viszonyok némileg javultak. A gabona ára emelkedett; a bor azonban még mindig nem érte el azt a keresletet, melyre a gazdaközönség méltán számíthatott. A közbizottsági állapot nemcsak hogy nem javult, hanem inkább rosszabbra vált. Utóállások, lólopások, betörések, gyilkosságok stb. teszik elkeseredetté a megye közönségét. Az erkölcsök annyira elvadtak, hogy komoly aggodalomra adtak okot. A megyehatóság mindent elkövetett, de eredményt még sem érte el, mert a csendőrség létszáma rendkívül csekély. Az egész vármegyében 98 csendőr van s ez oly csekély szám, egy 293,344 lélekkel bíró 5,133 négyszög kilométer nagyságu területre, hogy vele az ekkép meglazult közbiztonságot jobb lábra állítani alig lehet. A miért is okvetlenül szükséges volt a csendőrállományt nagygyűlésre. Szükséges, hogy a megye hatósága intézzen kérvényt a miniszteriumhoz a csendőrség szaporítása végett. A közbizottsági állapotról az egészségügyi viszonyokra térve át, nem a legkedvezőbbet lehet mondani. A megye egy-pár községében kolera mutatkozott s többben haltak is el a ragályos kórban. Járványszerileg mutatkozott még a kanyaró, melynek lefolyása ugyan elég enyhé volt. Az állatok egészségégi állapota sem kielégítő. A léptene, takonykor pusztított. Nagyobb elemi csapás nem történt. Mindössze 31 tüzéset volt. A közigazgatás menete rendes. Az alispáni jelentés fölvétele után megjegyzi a főispán, hogy a jelenés legnevezetesebb részét a közbizottság meglazulásáról s a szükségessé vált intézked-

Volta, — mondá az ifju, s látszott rajta, hogy meg van elégedve ezzel a mondásával. — De mondom, Emília, itt nincs más mint hirtelen lebontani a virágokat s tülelőlről ölteni rá. Szegény Erseky urat csak nem tehet- jük eszűtá azzal a második négyesteiben, hogy egyenesen keresztbe álló virágdísz ruhában tánczol vele, Szegény Emiliának is csak ez egasztotta, mert: őt becsüli a legnagyobbra. — Ah, igazán? Meenyire bizske vagyok rá, szolt a fiatal ember s bodros fejét hátul megborította. Emilian azonban teljeséggel nem látszott az Erseky urra vonatkozó aggodalom s a nagybecsülésnek semmi nyoma. — Így aztán nem volt más mit tennünk, mint Emília hirtelen neki állott s lefejtette a díszet és újra rávárta. De meg is esküdtem, hogy Walter és Würzburg divattermében nem rendelünk ruhát Emilianak. Ha többé is kerül pár frttal, de inkább hoztam Bécsből, föl nem venném az ilyen boszuságot azért a pár forintért még egyszer. De most megbocsát édes jó Erseky ur, az uszona után nézék kisse, szabad remélnem, hogy lesz szerencsénk, kevés lesz, de a háznak ilyen kedves jó barátja, tudom nem fog megszólni érte. Emília mulattas addig Erseky urat. — Oh nagysád! — rebegé a meghatott ifju ember, de több nem is telt ki tőle. Garathné elvonult, magukra hagyva a fiatalokat, koronkint azonban a szoba üvegajtájának konyha felőli felhő függönyét óvatosan bekukucskált, várva, hogy a kedves Erseky ur mely pillanatban fog Emília lábait elé borulni, szerelméért s kezéért eságg. Magában a legmegindítóbb

TÁRZA.
Búcsú I-től.
Nehéz szívvél mondok búcsút
Istennője a szépségnek,
Legragyogóbb, legünnepeltőbb
Caillaga a sötét éjnek.
Könnyes szemmel gondolok rád.
Rád hit oly forró szerettem,
Kivel annyi szép délutánt
Vig kedélyel átsevegtem.
Kéz a kézben, ajk az ajkon,
Ah! mily gyorsan mult az idő, —
Mégült a vér, üres a szív,
Ami elmúlt vissza nem jő.
Engem ide, — téged oda
Vetett a zord sora szépsége.
Kettőnk közül vajj ki tudja?
Mikor lesz a cziel eléve!
A te czielód dúsgazdagság,
Fényes hintó, vagy palota.
Az enyém csak megdélhetés,
És egy szerény, kicsiny szoba.
Nem. — Ez is sok. — Féltre üszés!
Csak azt adják meg az egék,
Hogy én neked továbbra is —
Láncaza fűzött rabod legyek!
Pintér I.
Az utolsó bál.
Ira: Kacziány Géza.
I.
— Emília! azt mondom neked, hogy ez az utolsó farsang, amelyiken még valahogy átusznok. Tudod, hogy állunk: ez a

ház el van zálogosítva, föllüfoglalva, a szegény boldogul apád penziója, — elég nyomorúságos! Ötszáz forint mindössze, — annyira teleterhelve adósságokkal, hogy szárat se kapunk belőle, s ez évről-évre így megy, még mindig a nyakamon vagy. Azt mondom, hogy ezen a farsangon férjjet fogj magadnak, akárhonnán veszed is, vagy pedig koldulni megyünk mind a ketten. A leánya, kihez a pengő nyelvtől, jó negyvenes sovány asszonyság szólott, az ablaknál csinált virágokat varrogatott egy rózsaszínű tarlatán ruhára. E szavakra azonban letette munkáját s anyjára nézett. Olajbarna szemeibe könyek gyűltek e durva kifakadásra, pedig hozzá lehetett szokva, mert csak szeliden válaszolt: — Édes anyám, tavaly is kértem már, hogy ne menjünk több bálba, hisz szegénylen magam szinte, hogy már hat farsangon irnak ki a lapba örökké. Érzem, hogy a ki meglát a bálban, gúnyosan mosolyogva kérdi, hogy mit keres még itt ez a vén leány? — Vén leány? — pattant föl a mama, — miféle bolond beszéd. Huszonkét éves vagy mindössze, Korláthy Anikó huszonhét, mégis báláz, Sárgey Tini tán már harminczas, mégis, fogadok, ugrál ma este megint az apró diakkokkal. — Igen, de én már tizhat éves koromban kezdtem farsangolni s azóta mindig ott vagyok. Édes anyám, nagyon szépen kérem, ne menjünk el ma a korecsolya bálra. — Megbolondultál? — kérde anyja csodálkozva. — A virágok megvannak, a ruhád meg van igazítva, az atlasz cipőd kitisztítva benzinnel, — még most is elfut a méreg, ha arra az ügyetlen bórihorgos

Baranyavármegye köztörvényhatósága folyó hó 10-én (hétfőn) évnegyedes rendes közgyűlést tartott.
Perczel Miklós főispán üdvözölve a szép számmal egybegyűllt bizottsági tago-
árán is, s mikor most vagy soha esiphel föl férjjet, miután a legtöbb itt hagyta a faképnél.
Elszörnyedésének bizonyára hevesebb tanujelét adta volna, ha az ajtón nem kopognak s egy bodros, szőke, gyerekes fej be nem tölül azon, affektált orrhangon kérdeve:
— Szabad-e, nagysáékám?
— Oh, édes Erseky ur, hogy ne volna szabad, tessék, tessék! — s Garathné a következő pillanatban a legnagyobb, leg-édesebb mosolyal hívogatta be az éretlen ifju embert, ki bár most még csak nyolczadik osztályos, de négy-öt év múlva már hazasulandó lehet.
Emília ügyesen rejté könyeit egy közönyös mosoly alá.
— Drága nagysáékám, csak nem maga díszíti a ma estére szánt s bizonyára elragadóan kecses öltönyt? — kérde Erseky ur, amint a leány letettemekjűt.
— Oh, Isten ments, mit gondol édes Erseky ur? — válaszolt a lány helyett anyja. Most kaptuk épen Budapestről, tegnap sürgönyöztek is érte, mert aggodtunk, hogy nem érkezik meg pontosan. Pedig akkor az ön második négyesével mi lett volna, ugy-e?
— A szerelmeseik négyese, ugy-e nagysáékám — azt szokás mondani? — kérde az ifju.
Emília azonban nem válaszolt.
— No, de hát a nagy sietségben keresztbe varrták rá a virágdísz, — folytatta a mama, — képzelteli, hogy haragudtam, mikor megláttuk, Emília sirt is, szegény édes gyermekem, — s a mama megezőirogatta leánya arczát.
— Valóban mintha szép szemének ragyogó csilgait némi boru is környezte

Mocsary Lajos,
orsz. képviselő.
Megyei közgyűlés.
Baranyavármegye köztörvényhatósága folyó hó 10-én (hétfőn) évnegyedes rendes közgyűlést tartott.
Perczel Miklós főispán üdvözölve a szép számmal egybegyűllt bizottsági tago-

árán is, s mikor most vagy soha esiphel föl férjjet, miután a legtöbb itt hagyta a faképnél.
Elszörnyedésének bizonyára hevesebb tanujelét adta volna, ha az ajtón nem kopognak s egy bodros, szőke, gyerekes fej be nem tölül azon, affektált orrhangon kérdeve:
— Szabad-e, nagysáékám?
— Oh, édes Erseky ur, hogy ne volna szabad, tessék, tessék! — s Garathné a következő pillanatban a legnagyobb, leg-édesebb mosolyal hívogatta be az éretlen ifju embert, ki bár most még csak nyolczadik osztályos, de négy-öt év múlva már hazasulandó lehet.
Emília ügyesen rejté könyeit egy közönyös mosoly alá.
— Drága nagysáékám, csak nem maga díszíti a ma estére szánt s bizonyára elragadóan kecses öltönyt? — kérde Erseky ur, amint a leány letettemekjűt.
— Oh, Isten ments, mit gondol édes Erseky ur? — válaszolt a lány helyett anyja. Most kaptuk épen Budapestről, tegnap sürgönyöztek is érte, mert aggodtunk, hogy nem érkezik meg pontosan. Pedig akkor az ön második négyesével mi lett volna, ugy-e?
— A szerelmeseik négyese, ugy-e nagysáékám — azt szokás mondani? — kérde az ifju.
Emília azonban nem válaszolt.
— No, de hát a nagy sietségben keresztbe varrták rá a virágdísz, — folytatta a mama, — képzelteli, hogy haragudtam, mikor megláttuk, Emília sirt is, szegény édes gyermekem, — s a mama megezőirogatta leánya arczát.
— Valóban mintha szép szemének ragyogó csilgait némi boru is környezte

désről szóló pont képezi. Főispán is szükségesnek tartja a csendőrség szaporítását s megemlíti, hogy ez ügyben a csendőrfőparancsnoknak érkezett is, a ki szintén szükségét látja a csendőrállomány emelésének s eziránt tett is már fölterjesztést a miniszteriumhoz. Nagyon bízható, hogy ha már ez év folyamán nem is, de jövő évre a szükséghez képest szaporítani fog a csendőrség megyénkben. Mind a mellett jó lesz a megye hatóságának is fölírni. A jelentés, nemkülönben a főispán szavai tudomásul vétetvén, határozatott, hogy fölirat fog intézteni a miniszteriumhoz.

Következtek a választások. Seh Károly I. aljegyző a baranyavári járásba választatván meg főszolgabíróvá, helyére Benyovszky Manó volt árvászeki aljegyző választatott meg egyhangulag. Az újonnan rendszerezett árvászeki ülnöki állomásra Baross Kálmán választatott meg, szintén egyhangulag. Mind a kettő dérek, törökös s tehetséges fiatal ember; bátran remélhetni, hogy állásaiikat a megye közönségének megelégedésével töltve be, tisztóknak hitattaszerűleg s pontosan fognak megfelelni. Baross helyére Koszics Kamil közigazgatási joggyakornok helyettesített.

A választást két kinevezés követte. Dr. Bors Lajos jeles képzettségű fiatal orvos, a németbolykai kedvelt s mondhatni köztiszteltetben álló orvosa, kinevezetett tisztelhetbi járásorvossá; Bonyhádi Béla közigazgatási joggyakornok pedig tisztelhetbi aljegyzővé.

Következtek az állandó választmány jelentésének tárgyalása az előfogatí díjak, újonozozási költségek, levélhordó stb. díjak tárgyában. Az újonozozási költségek 150 frtban állapították meg járásonként. Az előfogatí díjak tárgyában Szily azt mondja, hogy a kérdés helyes megoldása nagyon nehéz. A gyors kiküldetéseket lehetne vállalkozás után eszközölni; de már nagyobb katonai vonulások esetére nem alkalmas. A mindennapi fogatozásról kell most gondolkodni; a rendkívüli esetekre annak idején lehet majd módot találni. Adjunk 600 frtot (300-at az eddigi 300-hoz) s ezen tartsanak a főszolgabírák fogatokat. A szükséges összeg pedig adókövetés után szedessék be, de semmi esetre sem a közmunka alap terhére. — Simonffy János nem lévén barátja a terhek emelésének, mielőtt a kérdés eldöntésébe becsatlakoznék, szükségesnek találva megállapíttatni, vajjon mennyiszert kell egy-egy főszolgabírónak hivatalosan kimenni a községekbe; vajjon az eddigi 300 frt nem-e elegendő. Végül, ha már sürgősen át kell eszünk a kérdésre, adjuk a fogatozást vállalkozónak. Ezzel nagy megtakarítást érünk el. K. R. d. Kálmán és Nádossy Kálmán felszólalása után az állandó választmány javaslata fogadtatott el. Vállalkozókkal szerződésileg fog az előfogatizás eszközöltetni. A levélhordók eljetttek.

Baán községnek, és ezzel ellentétben Darázs, Herczeg Mária, Bodolya és Kisfalud községnek a Battina-szelei megyei uti kitépítésére vonatkozó kérelme meddő vita után az államépítészeti hivatalnak kiadtni határozatott, azzal az utasítással, hogy az ügy érdemében a jövő közgyűlés véleményes jelentést tegyen. Több esekélyebb fontosságú ügy elintézése után véget ért a közgyűlés.

Egy plébános információja.

A „Pécs” múlt szombati számában Károly Ignác buda-külvárosi esperes-plébános közlése az azon levél, melyet a megyés püspökhoz intézett ez utóbbinak azon kérdéseire, vajjon mi véleményével van a városi közgyűlés azon határozatára,

anyai áldások szövegén elmélkedett, amíg a befőttes levegek lantora papírját szakította be a szedelő késsel.

Arra azonban ma eredménytelenül várt.

II.

A „Korona” vendéglő nagy terme tizennégy kö-lajlámpa és egy sereg, most még nem eszegető milli-gerytára által világítva „tündéri fényben” szótt, amint a „Gereczváry Közlöny” korcsolyabáti tudósítása szokta jelenteni. A cigányok hangzereikkel bajlódtak, a rendezőbizottság már egyült volt frakkban és klakkban, a terem föl a fényámas szolga, ki az utolsó letörölgetést eszközölte, ép most vonult ki. Az ajtó előtt az odahelyezett kis asztalkára a pénztárnok most rakta ki a belépti jegyeket és a női tánczrendeket.

— Fogadjunk, hogy Garathyék mindjárt itt lesznek; szólt Satory Pista, egy magas, csinos ügyvédjelölt, szürke keztyűjét gombolgatva. — Csak addig ne jöjjenek, míg a keztyűmet be nem gombolom, mert az öreg helyomig megszólít érte, hogy csupán kézzel vezetem helyére. — Az igaz, hogy ők mindig a legelső, — jegyzé meg Hodolya Muki, — pedig elsőnek jöni isten utca nem chie. Hanem neked is malhenröd az, hogy a mamát mindig neked kell vezetni.

— Hja, pajtas, ez már az én hivatalom és sorsom, — felelt nevére Satory. — Aki már nem udvarol egy leányunk, az vezeklést a mamát tartozik vezetni.

Ruhahagyás jelenté, hogy vendégek közelednek. — Kezeit csókolom, nagysád, — hangzott kívül a pénztárnok harsány szava, mire a rendezőbizottság roppant sítséggel tártá föl a két szárnyú ajtót.

hogy a buda-külvárosi plébánia-templomban isteni tisztelet alkalmából egyedül a magyar nyelv használtassék.

Nagyon jó szolgálat tétetett ezzel a magyarosodás ügyének, mert a nagy közönséggel egyetemben alkalmunk volt azt nekünk is elolvadni, s így alkalmunk van arra megjegyzéseket tenni az igazság érdekében.

Lapunk tere nem engedi, hogy a nevezett levél minden egyes tételére válaszoljunk, — hasábkra terjedne az, — így tehát csak a főbb pontokat említjük föl. Legyen a magyar szent-beszéd az illető nép fölfogási képességéhez alkalmazva, tehát népszerű, legyen az továbbá vonzóan érdekesen előadva, meglehetünk győződve arról, hogy azt szívesen hallgatják, ha tulságosan nem hosszú. — Hogy kint a téren „horvátjuknak” beszélgetni szoktak addig, míg a magyar prédikáció tart, arra megjegyzésünk az, hogy ezek száma nem több 10—20-nál, és hogy ezeknél nem az a hiba, miszerint nem értenek magyarul, hanem az, hogy egyrészt nem érdeklődnek mindenkor a szent-beszéd iránt, másrészt mert nem akarunk 1/2—2 óra hosszáig egy folytatásban a templomban lenni, mit meg kellene tenniük, ha szent-beszédet és misét egymásután akarának hallgatni. A kath. vallásnál a misén van a főnyúl, hallgatják tehát inkább azt. Különben 10—20 ember esekedeteiből egy egész városrészt ítéletet mondani, példát lehozni — kissé merész dolog.

Azt is olvastuk a levélben, hogy vannak „horvátjuk” bizottsági tagok, kik nem értették meg a közgyűlés erre vonatkozó határozatát. Ha meg volnánk győződve, hogy ez igazságon alapszik, úgy azt felelnék, hogy ha ekkor nem értették meg a közgyűlésen előforduló dolgot, úgy máskor sem értik meg, tehát nem tudnak magyarul, ha pedig ez áll, úgy miértfogadják el a bizottsági tagságot, ha nem tudnak megfelelően kötelezettségüknek. Azonban mi kijelentjük egész határozottsággal, miszerint a buda-külvárosi bizottsági tagok mind tudnak és értenek magyarul. Ok ellenzék a politikában, ellenzék a közgyűlési teremben — tehát a lapunk elvének hódolnak, — s mint ilyenek mindenkor, mint értelmes tagok vesznek rendszeren részt a vitákban és a szavazásban.

Nem-e szokott tiltakozni az egész nemzet akkor, midőn az országgyűlés egy újabb adónak a behozatalát szavazza meg, de hát erre nem adnak semmit, mert így kívánja ezt az ország jöleté, mint a hogy rendszeren mondják az illetők, kik megszavazzák azt. Csak nem lesz egy-két vén banya „tiltakozása” nekünk mérvadó — az egész város helyeslése mellett — oly nevezetes ügyben, mint milyen a magyarosodás. Nem akarjuk mi a horvát isteni tiszteletet „erőszakosan” eltörölni, török-estünk egyedül oda irányul, hogy átmetelje addig, míg az az egy pár idősebb kihál, hát tegyük át a horvát isteni tiszteletet a mindenszentek templomába. Ha valamelyik lelkes üzenetlenti viseli szívén a horvát-ajkuak lelküdvét, úgy mindenesetre oda is el fog menni, persze külön díjazás nélkül. — Perczel Miklós főispán is a város pártjára állott, Fekete Mihály tisztí főügyész a tanács javaslataira szavazott, így tehát a levélhez mellékelt 10-ik jegyzet alapján. A többi jegyzetben fölemlített személyek ellen nincs kifogásunk, de ezen ügyben előttünk nem jönnek számításba, nem tekintélyek. Különben magánbeszélgetéseket nem a legillőbb dolog az illető személyek neveivel közzé tenni.

Általában az egész levelet horvát-szellem lengi át, mi kintünk abból is, hogy csak egy sundám-bundám emeltetik a magyarul nem tudó horvátjuknak száma

Garathyné volt és Emilia, utánuk Érsek úr boldogan hozta Emilia báli bokréjtját.

— Mily szép, hogy nagysádtok a legelső, — szólt Hodolya Muki, az általános üdvözet után, — pedig aki szépségben az első, ha legutoljára érkezik is, mégis csak első marad.

S ezzel karját nyajtá Emiliának, vezetve be a terembe.

— Hát maga Ferike ő nagyságának a gavalléra, — szólt Satory Pista a boldog Érsek urhoz, mi alatt Garathynének karját nyajtá.

— Ő nagyságai oly kegyesek voltak, — válaszolt Érsek úr zavarral, mire azonban se Satory, se a mama nem figyelt már.

— Szent Isten, — kiáltott föl a mama trefeltett rémülettel, — hát csakugyan nem trefelték az urak, csakugyan mi volnánk az első. Ah, mennyire röstellem, de ez a kis bohó úgy siettetett, attól félt, hogy elkésik az első négyesről, amire föllakozva van. A többi tánca részben szabad még...

— A második négyes az enyém, — szólt Érsek úr a mama mögött, — meg a Souper-csárdás is...

— Ah Istenem! igen a nagy rezgő hajtóm bizonyosan a kocsiiban maradt, — szólt Garathyné, — edes Érsek úr nem lesz oly jó utána nézni vagy magam megyek le...

— Óh, kérem, — szólt nagy buzgalommal a kis diák — boldog vagyok, ha szolgálhatok. A kocsiiban...

(Vége következik.)

3—4—5000-re. Megvilágítja ezen állításunkat az is, hogy a püspöknek az esperes-plébánoshoz intézett levele 1886. szept. 25-éről kelt, s ő e kiváló fontosságú ügyben csak két hónap után, 1886. nov. 15-én válaszolt.

Végül szükségesnek tartjuk fölemlíteni azt, hogy egy oly eszmének a harsogása, — melyeket egy nemzet tett a magáéva, — nagygyá lesznek, de azok erőszakos elemeit az áramlat elsepri.

Különlétek.

— **Kinevezések.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Kölgyesy Antal közalapítványi kasznárt számtartóvá nevezte ki Lakócsán. — Az igazságügyminiszter Varga István pécsi törvényszéki irnokot ugyanoda irodatiztá nevezte ki.

— **Honvédségi kinevezések.** A király 1886. decz. 29-én Bécsben kelt legfelső elhatározásával, előbb viselt tiszti rendfokozatukhoz képest a m. kir. honvédségnél 1886. decz. 31-étől számítandó rangal kinevezte a szabadsági állományba főhadnagygyá Koharics Gyula szám-tisztet, hadnagyokká Kiss Géza kir. törv. jegyzőt, Baross Kálmán árvászeki ülnököt, Mihálovics Antal községi tanitót.

— **Az egyházmegyéből.** Szalay Alajos rekonvaleszensz segéd-lelkész Felső-Tregher rendeltetett vikáriusnak.

— **Jus pátronatus.** Lapunkban közölt multkorri újdonságra — a banya-teleplébania betöltésére vonatkozva — arról értesítünk benullitok, hogy a dunagőzhajózási-társaság a plébánosnak szerződésileg stipulált javadalmat egy krajezárnyival nem redukálta, hanem a be nem töltésnek okai egészen másból keresendők.

— **Jogász-bál.** Kameval herceg fölépte az uralkodás trónjára ugyancsak nagy örömet szerez a mulatni vágyó fiatal-ságnak. A három elkerülhetlen tárgy klakk, frak, lakk — előkerült onnan, a hol eddig pilent, rendbe hozatik, s gazdája nagyban hódít velök a sikos parkettin, fényesen kivilágított és földszített báli teremben. Ki tudja hányan vannak, kik legényesgütnék néhaiságát e helyütt veszik föl? A fiatal hölgyek az ártatlan szív szorongásával lépnek oda be, szemiekkélt mintha valamely elvesztett tárgyat keresnének, s ugyancsak föl lesz jegyezve annak a neve, ki először e szavakkal: „szabad kermém!” lép hozzájuk. — Nalunk évek hosszú során szokásos vált, hogy az első bált a jogászok rendezik — az idén is úgy volt. Ma egy hete folyt le a Hattyú és a kaszinó egyestitit termében. A bánya Nádosi Nádossy Kálmánné szül. Jeszenszky Mária 9 óra után jelent meg, az ő kedves Mariska és Ida leányaival. A csárdásokat Jónás Jancsi és Horvát Laezi népezenekari játszótták fölvaltva, míg a többi tánczhoz a zenét a helyben állomásozó katonazenekar szolgáltatta. A tánczolni vágyók egész reggeli 6 óráig áldoztak Terpsychore istenasszonyuk. A hölgyek névsorát nem adhatjuk, mert roppantul annyira elmedyett a sok szép jelen volt hölgy nézésébe, hogy neveiket elfeledte följegyezni.

— **Nöegyleti álarczos-bál.** A pécsi jótékony nöegylet mult hétfőn tartotta meg álarczos-báliját a Hattyú-teremben. A közönség ugyan nem volt tulságos nagy számban, hanem az estélyről elmondhatjuk, hogy az nagyon kedélyes volt. S mi tette ezt azzá? — sok szép álarczosnak, vagy jobban mondva álarczosnőnek jelenléte, s ezek szellemes inecselkedései. Így nevezetesen egypár lepke, két vadászó, havasi virág, két rácz leány, négy matróna, két magyar fölözött, az ördögök, dominók stb. A közönség nagy része éjfél után eltávozott, míg egy rész az étterembe vonult, majd tánczra kerekedett.

— **A „Pécsi keresztény polgári társalgókör”** 1 hó 23-án déltán 3 órakor tartja évi nagy-közgyűlést saját helyiségében.

— **A pécsi jótékony nöegylet** ma tartja thea estélyét. Az estély igen érdekesnek ígérkezik.

— **A „Dunántúli közművelődési egyesület”** javára átadottt szerkesztőségünknek 3 frt egy szabolesi hazafis asztaltársaság részéről, az összeget kamatoztatás végett a pécsi nagy takarékpénztárba tettük.

— **Hymen.** Kapeter Ferenc pécsi adótsit eljegyezte özv. Kelemen Andrásné leányát: Mariska kisasszonyt. Az eljegyzés e hó 6-án tartatott meg; az esküvő jövő hó 7-én lesz.

— **A csütörtöki tüzeset.** Csütörtökön hajnal előtt két óra tájban tüzi láma riasztotta föl a város lakosságát. A haragok kongása s a kúrt vészjelző harsogása ijedelemmel töltöte el az ébrenlevőket s a félelmet még inkább fokozta az a vér vörös intenzív világosság, mely az egész várost beborította. A tűz hatalmas volt; a vasuti gépház égett. Ily borzasztó tüzre, mint a minő ez volt, a pécsiek alig emlékeznek. Tudósítók következőleg beszélik el a nagy katasztrófát. A vasuti úr éjjel után végig járva a sineket a raktártól a gépházig, gyenge gyertya-lángnyi világosságot vett észre a gépházban az lívegab lakokon át; semmi rosszat sem sejtve, abban a hiszében, hogy ez a gépgyár fölgyelölőjének a lámpa-világa, visszafordult s a helyére ment. Kévs idő múlva szokatlan világosság ütötte meg a szemét, mely a gépgyárból tört elő. A világosság nőttön-nőtt egyszer csak kitört a láng az ablakokon s pár pillanat alatt hatalmas

tüzevelyek nyaldosták a tetőt. Az ő azonban megadta a vészjelet, mire a gépgyár fölgyelő is elősietett s szolgálattévo suti napszámókat fölverve álmukból a kézi fecskendő ragadták meg, ezt azonban nem használhatták. Ez alatt a siklósi-utczában cirkoló rendőr-őrjárat is megérkezett a vész színelőjére. Mit tehettek egyebet, csaptak szörnyű lármát: „Tűz van! Tűz van!” A nagy lármára a város-ház tornyában is megkondult a vészharang s utána a többi tornyokban is elkezdtek kongatni. A közönség nagy számmal tödült a tűzhöz. Az az egy-pár tűzoltó is lekozogott a fecskendővel, szerkeszissal meg a lajtokkal s belelegyedt a hangjával a zajos zűrzavarba. No de hát lármával csak a jerikói falakat lehetett ledönteni, de már hogy tüzet lehetne vele oltani, ezt tagadjuk, annál inkább is, mert erre még a bibliában sem találhatni példát. Denikve a mit a csekély erővel s rendszerelten tűzoltással elérhetni lehetett, az megtörtént; a tűz által előidézett károkon felül, a tűzoltók is okoztak kárt. Megrongálták a lakatos műhely tetejét, összeröve-zuza rajta a palát s a deszka tető-alapzatot; a mi tökéletesen fölösleges volt, mert a lángok az asztalos műhely végében lévő tűzfal előtt megtörték s elvesztették hatalmas erejüket. A tűz lokálizálva volt. Az izzó oszlopok, zsaratnakok recesegye hullottak alá. Az égő vagonok borzasztó látványt nyújtottak. A kár mintegy százezer forintot tetet.

— **Álarczos-bál.** A vörös kereszt egy-let pécsi főknának választmánya február hó 1-én a Hattyú-teremben álarczos-bált rendez pénztárának gyarapítása és a közönség mulattatása céljából.

— **A vörös kereszt egylet** pécsi főknája folyó hó 10-én megtartott választmányi ülésen elhatározta, miként az egylet részéről a városi szegényház javára adott ösz-szegek fokozatosan 1000 frtú engesztésnek ki. Mintán azonban fenti célra az egylet eddigéig csak 623 frt 14 krt szolgáltatott a városi házi pénztárba be: en-nél fogva elhatározatott, hogy a folyó évi február hó 1-én megtartandó álarczos bál jövedelmének egy harmada ezen jötekyon intézet javára fog fordítatni.

— **A pécsi keresk. és iparkamara** beltagjaiul a következők választattak meg: Kereskedők: Ráth Mátyás 143 szavazat, Eiser János 143. Cs. Schapinger Joach. 141, Reinfeld Imre 139, Krausz Béni 136, Kiudl József 134, Littke József 126, Ullmann Károly 123, Cs. Schapinger Mór 121, Krausz Simon 121, Engel József, 121, Deutsch Adam 120, Weiller Nep. János 120, Tauszig Armin, 119, Blauhorn Izidor 118, Alt Jakob 117 szavazat; pótagok: Cs. Schapinger Gusztáv 101, Blauhorn Antal 88, Wertheimer J. 78, Varga Elek, 66, Tauszig Zsigmond 58, Szeifricz Antal 57, Hesser Gerson 53, Tiglmann Alajos 48 szavazat. Iparosok: Heindhoffer József 179, Ratkovics Ferenc 178, Zsolnay Vilmos 178, Hartl Ferenc 178. Vogl N. János 178, Habranyi Pál 178, Müller Alajos 178, Engeszer Miklós 177, Weidinger Ferenc 177, Daempf Károly 177, Mestries Imre 177, Hillebrandt Ferenc 176, Meisner Imre 175, Szántó Antal 174, Reich János 173, Rausch József 172 szavazat; pótagok: Kovácsics Antal 163, Hoffmann Károly 111, Jankovits Hngó 161, Angster József 159, Krantszak Ferenc 158, Kozary József 156, Höfler János 132, Horvát Pál 122 szavazat.

— **A pécsi ügyvédi-kamara** vasárnap tartotta tisztújító közgyűlést s a tisztikar és választmány — körülbelül a régi tagokból — következőleg alakult meg. Elnök: Erreht János, alelnök: Bubreg Antal, titkár: Pleininger Ferenc, ügyész: dr. Dämpf Sándor, pénztárnok: Szakvály Emil, választmányi tagok: Fekete Mihály, Németh József, Grünthut Ignátz, Liki János, Egry József, Simonffy János, Kerese Kálmán, Szuly János. Pótagok: dr. Jobszt László, Ollé István, Fischer Ferenc, Hinka László.

— **A hirdi templom freskói.** A héten volt alkalmunk megtekinteni a hirdi templom bensejét, melynek sikerült freskóit Graits Endre előnyösen ismert fiatal akademikus festőnk készítette. A templom hajójának oldalán láttunk négy szentet: Antalt, Flóriánt, Vendelt és Fabiánt, a falu védőszentjét s Jézus életéből négy képet: a szent család menekülését, megkereszteltetését, megfeszítettét és menybenmenetelét. A menyhöz a boldogságos szűzanya életéből vannak ábrázolva sikerült részletek: Mária és Erzsébet üdvöztlése, Jézus születése és Mária megkoronázatlása. Graits a hirdi templom freskóinak megfestésével újabban meggyőződött bennünket arról, hogy határozott hivatottsággal, művészi tehetséggel kezeli az esetet s idővel oly tényező képpiselt a magyar művészlámbán, a kire méltán büszkéek lehetünk.

— **Meghívó.** A „Pécsi kath. legényegylet” ifjusága saját egylete javára folyó hó 15-én a „Hattyú”-teremben ének és szavalattal egybekötött zártkörű tánczvigalmat rendez. Belépti díj tagoknak 50 kr., nem tagoknak 1 frt. Jegyek csak a meghívó előmutatása mellett válthatók 8-ikától Fesztl Károly kereskedés este (kaszinó-épitlet) és a bál napján este a pénztárnál. A tánczvigalom Jónás János kedvelt zenekarra fog működni. Fölülízetések közöndtetvételnek és hirdilapig nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órakor.

— **Szóljunk?... Szóljunk?... Szóljunk!** Mendlk apát-plébános azt mondotta

a minapi városi közgyűlésen, hogy a „Fünfkirchner Zeitung” több példányban jelenik meg mint valamennyi helybeli magyar lap. Ez a téves információ alapuló mondas volt az Eris-alma, mely a „Pécs” és a „Fünfkirchner Zeitung” között előidézte a haragot. A „Pécs” ráolvasott a „F. Z.” ra, mert ez reklámkép használta föl az apát kijelentését, a helyett, hogy beavallotta volna, hogy bizon-bizon tévedés van a dologban. A „F. Z.” erre meglepetős epéskedéssel s gnyúvoldással válaszolt a „Pécs”-nek. Ezen válaszban reánk is történik hivatkozás, a melyben az mondatlik, hogy mi „bölcsen hallgattunk”, mert tuduk, hogy a legjobban állunk: nem ériutett oly érzékenyen s kellemetlenül az apát téves mondasá, mint a mi kép a „Pécs”-et érintette, a mely haldokló félben van. Nos, hát mi azért hallgattunk, mert nem tartottuk a közönség elé valónak annak vitatását, hogy melyik lapnak, hány előfizetője van. Ez tisztán az illető lap beletételehez tartozik. Most sem fogunk itt részletezésbe becsatlakozni; hanem csak annyit mondunk, hogy Pécsset valamennyi lap közül a „Pécsi Figyelő” jelenik meg legtöbb példányban s ezen állításunkat minden órában be is bizonyíthatjuk.

— **Kaszinó-bál.** A pécsi nemzeti kaszinó február hó 12-én tartja meg bálját. Rendezők a következők választattak: Krasznay Miklós dr., Zsolnay Miklós, Koszics Kamil, ifj. Seh Károly dr., Waniss Sándor, Ország Lajos, Bereczky Miksa, Stankovics György, Jeszenszky Antal, Szekrényessy Ferencz dr., Liszky Bálint, Egry Béla dr., Zöld Sándor dr., Herbert János, Mihály Ernő dr.

— **Tisztújítás a nemzeti kaszinóban.** F. hó 9-ék tartotta meg a pécsi nemzeti kaszinó-egyesület tisztújító közgyűlést. Jeszenszky Ferenc egyesületi elnök távol-léte miatt Rath Mátyás alelnök mondott le a tisztikar nyelvében. Korenlőkké Krasznay Mihály, körjegyzővé Koszics Kamil választatott. A tisztikar a következőleg alakult meg: Jeszenszky Ferencz elnök, Rath Mátyás alelnök, Jobszt László dr. ügyész, ifj. Seh Károly dr. jegyző, Kellner Sándor pénztárnok, Preuss Adolf számvévo, Bolgár Kálmán és Obermayer Géza könyvtárnokok. Választmányi tagok lettek: Rásky Mihály, Lechner Antal, Fekete Mihály, Koharics Károly dr., Bánffy Simon, Erreht János, Maletter Rudolf, Danitz Antal, Krasznay Mihály, Aidinger János, Höbbling Miksa dr., Liki János, Szeredy József dr., Fischer Ferencz, Majthényi József, Littke József, Salamon József, Blauhorn Antal, Paxy Károly, Heimer József, Zsolnay György, Schapinger Joachim, Pokorny Herman (ezek 12 szavazattal). Nagy Jenő, Verböczy István (e kettő 11 szoval).

— **Jankovics Dénes** mohácsi kir. járásbírónak lapunk olvasói előtt is bőven ismert ügyében a közelmúlt napokban hozott a kuria ítéletet. A pécsi kir. törvényszék Jankovicsot rágalmasz miatt 3 havi fogházra és 100 frt pénzbüntetésre ítélte. A kir. tábla a pénzbüntetés elhagyásával felszallította a fogház-büntést 1 órára. A kuria V. büntető tanácsa föllüvizsgálva az ügyet: Jankovics Dénest csupán száz forint pénzbüntetésben marasztalta el.

— **Somogy megye fiataliságának** több tagja folyó hó 22-én Kaposvárot a „Megyelőház” termében Csépan Antal alispán elnöklete alatt jötekyvezélu tánczvigalmat rendez. Belépti díj: családjegye 3 személyre 5 frt, több személyre 7 frt, személyjegye 3 frt, karzatijegye 2 frt. Jegyek válthatók e meghívó előmutatása mellett a vigalom napján d. e. 9—12, d. u. 2—5 óráig a „Megyelőházban” (megyei jegyzőség helyisége) és este a pénztárnál. Fölülízetések a jötekyvezélu tekintetéből köszönettel fogadtatnak és hirdilapig lesznek nyugtázva.

— **A „Fővárosi Lapok”** e hó 6-iki számában írja: Kelengyék. A „Kék esilaghoz” címzett elsőrendű vászon és lebérenmü-kereskedésben elkészült Zichly Ernő grófnő, Klottid főhercegeasszony udvarbölgyének kelengyéje. Egy finom izlésű olvasónőnk megnézte s azt írja róla, hogy finom izlés, mígund s változatosság tekintetében ritkítja párját. Minden egyes darabja mesteri mű a maga nemében, minőt csak a legszolidabb ízlés állithat ki. A pompásan himzett esiképek ingek, halókötők, fésülő köpenyek, finom battiszt kendőcsékek, ágyékszettek, meglepő himzett paplanok s nagy háztartáshoz való sokféle vászonemtek mind mellék lettek volna közkiallításra, hogy tanuljanak belőle, a kik finom varrással foglalkoznak. A kelengyét már felszállított József főherceg budavári palotájából, megtekintés végett. A balternek és jégpálya — az ifjuság e kedves ismerkedési helyei — még csak ezentul nyílnak meg s Hyman már is sok dolgot ad a tüknek. A „Kék esilag” munkái is számos m-grendelt kelengye előállításával foglalkoznak. Készülnek többi közt Burian Aranka, (Burian János kir. tanácsos bájos leánya), Tóth Antónia, Bendik Aranka és Kiss Ilona k. a. számára. A családí öröm más révén is van megrendelés. Így Lukács Béláné szül. Gajzágó Fatime urnő baba-kelengyét készített, mely igen szép lesz. A Spitzer Gáborné urasszonyé szintén. Mindezek a műipari cikkek folyvaást arról győzők meg a nővilágot, hogy kelengyékért nagyon fölösleges volna ma már Bécshez vagy külföldi ezégekhez fordulni. Nem is teszi már, ki tudja becsillni a nagyon fejlőd

Tüzelőfű

hasáokban vagy felaprítva lisszálított áron a házhoz szállít

4. sz. (10-3)

Pintér József,
gőzfűrészgép-tulajdonos.

Megrendelések Reeh V. urnál Pécsen, a kis-téren is elfogadhatók.

3699. sz.
1886.

Árverési hirdetés.

A siklósi kir. járásbírósa mint telek-
könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sik-
lós nagyközség végrehajtónak Meszler
György és társai végrehajtás szenedvő
elleni 300 frt tökélettel és járuléka
iránti végrehajtási ügyében az árverést a
siklósi kir. járásbírósa területén lévő Sik-
lós községben fekvő a siklósi 1779. tjkben
foglalt 365. hszsz. 205. sz. házra 410 frt,
a siklósi 2051. sz. tjkben foglalt 5536.
hsz. földre 56 frt ezennel megállapított
kikiáltási áron elrendelte, és hogy a
fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi
február hó 4-ik napján délelőtt
10 órakor a kir. bíróság tekkönyvi
irattárában megtartandó nyilvános árve-
résen a megállapított kikiáltási áron alól
is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az
ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 41
frt és 5 frt 60 krt készpénzben, vagy az
1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett
árfolyammal számított és az 1881. évi
nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazság-
ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt
óvadékképes értékpapírban a kiküldött
kezéhez letenni, avagy az 1881. LX.
t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-
pénznek a bíróságnál előleges elhelye-
zéséről kiállított szabályszerű elismervényt
átiszolgáltatni.

Kelt Siklóson, 1886. évi okt. hó 12.
napján. Asiklós kir. bíróság mint tekkönyvi
hatóság.

Vissy Pál,
kir. aljárásbíró.

22. (1-1)
15402.
1886. sz.

Árverési hirdetés.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-
könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szatykó
János végrehajtónak Takó Mihály vég-
rehajtás szenedvő elleni 48 frt tökélettel
és járuléka iránti végrehajtási ügyben
a pécsi kir. törvényszék területén
lévő a martonfai 20. sz. tjkben felvett
21/18. számú ház és udvarát az árve-
részt 3200 frtban ezennel megállapított ki-
kialtási áron elrendelte és hogy a fennebb
megjelölt ingatlan az 1887. évi február
hó 3-ik napján délelőtt 10 órakor
Martonfai bírói közszékházánál meg-
tartandó nyilvános árverésen megállapított
kikiáltási áron alól is eladhatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az
ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis
32 frt készpénzben, vagy az 1881. 60.
t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal szá-
mított és az 1881. november hó 1-én 3333.
sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8.
§-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban
a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881.
LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-
pénznek a bíróságnál előleges elhelye-
zéséről kiállított szabályszerű elismervényt
átiszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-
könyvi hatóságnak 1886. évi október hó
8-ik napján tartott üléséből. Kiadta:

Jeszenszky Antal,
kir. tszéki jegyző.

23. sz. (1-1)

Kávésók, kaszinók, egyletek,

és egyáltalában minden-
nütt hol kártyáznak, nél-
külözhetlen a Tomson
amerikai ujonnan fel-
talált

tisztító- és fényszerítő-
kártya-készülék,
melyel minden fátár-
ság nélkül óránként 100
játék kártyát, még oly
elavult vagy bepiszkolt
állapotban is tisztaság,
fény, simaság és fogha-
tóság kölcsönözhető. Egy készület ára 3 frt.
Postautóval vagy a pénz előleges bekü-
ldése mellett kapható a főképviseletnél.

ENGEL ÉS TÁRSA, Budapest,
Bányai-utca 4. szám.

Tyúkszem és gyöke- szemölcsök restül

biztosan féjdomon nélkül 3 nap alatt kiirt
csakis az eredeti Meisner olmtúzi gyógy-
szerész-féle tapasz. Ára 1 frt. Vidékre 1 frt
15 kr. előre beküldése mel-
lett bérmentve. Főraktár
Budapest Török József
ur gyógytárában és kap-
kátó minden budapesti és
vidéki gyógytárakban.
Pécsen Sipőcz István ur
gyógytárában.

Központi szétküldési raktár:
Visnya Sándor Pécsen.
418 sz. (10-9)

Brünni kelméket

elegans öszi vagy téli öltözetekre,

3.10 méter kitévő szelvényekben mindegyik ép-
pen egy fél-öltözetre elég. Ára 4.80 igen
finom frt 7.75 legfinomabb frt 10.50 legesleg-
finomabb valódi gyapjuszövet-
ből Palmerston és Boy félkabátokra mé-
terje frt 2.50 egész 5 frt. — Loden frt 2.25
egész 3 frt. Női posztók méterje frt 1.25
krtól 2.50 krig, megküld bárkinek is pósta után-
véllel:

Feintuch-Fabrik-Niederlage
SIEGEL-IMHOF Brünn.

Nyilatkozat: A fentebbi czof szövevei szá-
lár és jelöléses kivitel valamint kiváltképpen
tartósság által tűnnek ki. Ezek elismert meg-
bírtóság és rendkívüli munkaképessége
egyszersmind az iránt is kezesessé nyújt misze-
rint csakis a legjobb áru a pontosan a választott
minták szerint lesz szállítva. Kivánatra fentebbi
raktár mintákkal ingyen és bérmentve
szolgál.
355. sz. (20-19)

500 aranyat fizetek annak,

ki dr. GREENSILL salicyl sav-szájzive

használatát után — egy
üveggel 40 kr. — még
valaha fogfájást kap-
va vagy lehellete búzós le-
end. Dr. Greensill fog-
széptítője, mely a szá-
jzive után használható, a
fogakat fényes fehéré-
teszi. A szer ártalmat-
lanságát bizonyították. Ára
40 kr. kapható gyógy-
szertárakban illatsze-
reskedésekben, a elő-
kelő fodrászoknál, Dr.
Greensill Róbert tanár, Párisban Főraktár
Budapesten Dankovszky Istvánnal V. ker.
József-tér 2. sz. Török Józseffel VI. ker.
király utca 12. sz.
Kapható Pécsen: Zsigmondy László gyógyservez
urnál. 249 sz. (20-20)

Táblaüveg gazdák és kertészek

részére, B minőségben, istállók-cselédlakok és melegágyakhoz, a szokásos
nagyságban kapható nálunk, darabonként

3-tól 5 krajczárig

(az ezeken felüli nagyságok aránylag drágábbak.)

A táblák a megrendelt mértékek szerint szabhatók ki.

7. sz. (12-3)

Lukafai üvegyár raktára

Pécsen,

Loewy-féle házban.

DORSCH

Eddig még felülmulhatlan

a MAAGER W.-féle

cs. kir. kizárólag szabadalmazott, valódi, tiszta

Csukamáj-olaj

MAAGER VILMOS TÓL BÉCSBEN.

Az orvosi tekintélyek által megvizsgált és könnyen
emészthetőesé folytán gyermekeknek is ajánlható, mert a
legtisztább, legjobbnak elismert szer: mell- s tüdőbajok, gör-
vény, daganatok, kelések, bőrküritések, mirigybajok, gyen-
vél, az üveg ára 1 frt — kapható gyári raktárban: Bécs-
ben, Heumarkt 3. szám alatt, valamint az Osztrák-Magyar birodalom legtöbb
és jobb nevű gyógytárában.

**Pécsen kapható: Balázs Odún, Kovács M. és Sipőcz István gyógy-
tárban; Reeh Vilmos — Spitzer Sándor és fiai kereskedésében. 419. (12-6)**

Dr. Mikolaseh Károly-féle
spanyol
China-bor.

Dr. Mikolaseh Károly-féle
spanyol
vastartalmú China-bor.

Dr. Mikolaseh Károly-féle
spanyol
pepsin-bor.

Dr. Mikolaseh Károly-féle
spanyol
pepton-bor.

Dr. Mikolaseh Károly-féle
spanyol
rhabarbar-bor.

Főraktár Ausztria s Magyarországra nézve (Galliczia és Bukovina kivételével)

Maager Vilmosnál, Bécs, III. Heumarkt 3.

A legjobb szer gyomor-gyengeségekben, hideglelés,
ideg-bántalmak s utóbetegségek ellen. Egy üveg
ára 1-50

Kiűnő hatású azon betegségekben, melyek vérsze-
gényesség, vagy rossz vértől származnak. Egy üveg
ára 1-50.

Rendkívüli szer mérges daganatok, a gyomor lassu
működése s az ebből származó betegségek ellen.
Egy üveg ára 1-50

A legbiztosabb szer a gyomor működésére nem ható
szerek feloldásánál. Egy üveg ára 1-50.

A legjobb szer gyomor- és bél-katharus, valamint
egyéb betegségek ellen. Egy üveg ára 1-50.

Máriacelli gyomorcsöppek.

Kiűnő hatású szer
a gyomor minden betegségeiben.

Védjegy Főfelülmulhatlan
étvágyhiány, gyo-
mor-égettség, rossz
illat lélegzet, fel-
fúvódás, savanyú
felfúvódás, kólika,
gyomorhurut, gyo-
mor-égettség, homok-
és ártalmatlan, tisz-
tázó, nyugtató, szék-
szorulás, a gyomor-
működés felkeltés és ite-
léssel való tüntetés, gúliszék, lép-
máj- és aranyeres bántalmak esetében.
Egy üvege ára használati utasítással
együtt 35 kr.

Központi szétküldési Brady Károly
gyógytár. Által. Kriemlerben
457. Morvarozsag.

Óvás! A valódi máriacelli gyo-
morcsöppeket sokat hamisítják és utá-
nozzák. A valódiság jelöl minden
üvegnek piros, a fenti védjegyvel
ellátott borítékba kell gyönyörű lennie
és a minden üveghez mellékelte hasz-
nálati utasításon meg kell jegezve
lenni, hogy az Kriemlerben Gusek
Hentik könyvnyomdásiában nyomtatott.

Kiviteli ház Ticho Bernát Brünn, Krautmarkt 18.

utánvétellel küldetik:

Brünni férfi-öltözék szövet maradékok legfinomabb tiszta gyap- júból 3. 10 m. egy tel- jes téli öltözékre 5 forint.	Hölgykelme, tiszta gyapju, minden divatszabzon, 10 mtr egy teljes ruhára, 100 cm. széles. 8 forint	Téli Níger-loden, a legújabb és legtar- tósabb női ruhának 100 cm. széles. 10 méter 5.50.	Indisch-Foule fél-gyapju, minden létező szinben, egy teljes ruhára, 100 cm. széles. 10 méter 4.50.	Gyapju-Rips, 60 cm. széles 10 méter 3.80. Cachemir, fél-gyapju, 100 cm. széles 10 méter 4.50.
Loden férfikabát és Mentsikof- foknak, legjobb minőség 2.20 m. egy teljes kabát- hoz 6 forint.	Fekete Terno, 100 cm. sz. leg, elöb- b 60 krba került, most míg a készlet tart, 10 méter 4.50.	Ruha barket, pompás minták, teljesen mosható, 10-11 méternyi 60 cm. széles maradékokban egy ru- hára 3 forint 50 kr.	Valeria-flanell, fél-gyapju legújabb divat-minták, téli ruhákra a legjobb, 60 cm. széles. 10 méter 4 frt.	HAZIVÁSZON 1 vég 1/2, széles 4 frt. 2 vég 1/2, széles 5 frt. King szövetű jobb mint czeruavázon 1 vég, 30 teljes rőt 5 forint 80 kr.
Palmerston maradékokban egy tel- jes téli kabáthoz 2.10 mtr. I. minőség. 6 frt. II. minőségű 12 frt.	OXFORD mosható, legjobb min- őség, 1 vég teljes 29 rőt, 4 frt 50 kr.	1 rips garnitúra, áll 2 ág- és 1 asztal- terítőből 4 forint 50 kr.	Padlószőnyeg 10-12 méter maradá- kokban legsz. minta 3 frt 50 kr.	Téli posztó tiszta gyapju 1/2, nagy előbb 4.50 most 2 frt. FEJKENDŐK, legújabb berlini gyap- juból 1 db 1/2, nagy 1.70. 1 drb 1/2, nagy 1.20.
	KANAVASZ 1 vég ibolya szín. 4.80. 1 vég vörös 5.20.	1 jute garnitúra, 2 ág- és 1 asztalterítő 3 forint 50 kr.	Damasz abrosz 1/2, nagy fehér kiűnő mi- nőség 3 drb 4 frt 50 kr.	

Minták észrevételek ingyen és bérmentve.

Szegények sorsjegyei, kiadja Bécs város tanácsa.

Főnyeremény 1000 arany stb. Egy eredeti sorsjegy ára 50 kr.

Nyilvános húzás visszavonhatlanul 1887. február 22-én. 5100 nyeremény több mint 80,000 frt értékben.

Sok nyeremény aranypénzben, ezüst- és bronzéremekben, bécsvárosi 100 forintos sorsjegyekben, arany és ezüst tárgyakban.

Ezen sorsolás ő felségének kivételével helybenhagyásával Bécs város tanácsa által rendeztetett és az nynevezett értékpapír-sorsolással, — melyek a sorsjegyek mennyiségéhez képest nagyon csekélyek és többnyire értéktelen nyereményeket biztosítanak — össze nem hasonlíthatók. 10 sorsjegy megrendelésével 5 forint értékben azok ajándékosan küldetnek meg, a hivatalos sorsolási lajstrommal együtt. — Kevesebb mint 10 sorsjegy megrendelésénél sziveskedjenek még 20 krt portóra és a sorsolási lajstrom megküldéséről mellékelni.

Ingeny sorsjegyek nem léteznek ezen sorsolásnál. — A vidéken kaphatók minden bank- és váltóüzletben, a legtöbb postahivatalnál és lotto-gyűjtőedben.

SCHELHAMMER és SCHATTERA váltóüzlete Bécs.

6. sz. (6-1)

Pécsen, 1887. Nyomatott Taizs Józsefnél (ezelőtt Madarász E.)